

Fjerde Kapitel.

Forsøg paa Forbrydelser.

§ 42.

En Forbrydelse er ikke at ansee som fuldbyrdet, førend alt det er indtraadt, som ifølge Loven udkræves til samme, om end Gjerningsmanden har gjort Alt, hvad der fra hans Side udfordres til dens Sværksættelse.

§ 43.

Den, som iværksætter nogen Handling, der sigter til at fremme eller bevirke Fuldbyrdselsen af et forbryderisk Forsæt, bliver, naar denne ikke er indtraadt, at straffe for Forsøg paa Forbrydelsen, og det endog om Fuldbyrdselsen var umulig, fordi han af Uvidenhed eller Feiltagelse havde anvendt ubrugbare Midler.

Straffen bortfalder imidlertid, hvis han af egen fri Villie og ikke paa Grund af Hindringer eller andre tilfældige Omstændigheder har opgivet sit forbryderiske Forsæt og derhos, forsaavidt han allerede havde iværksat Handlinger, som kunde bevirke Fuldbyrdselsen, har forhindret denne, eller, forsaavidt han troede at have iværksat saadanne Handlinger, har truffet Foranstaltninger, som han antog for skikke til at forhindre Fuldbyrdselsen.

Udgjøre de foretagne Handlinger selvstændige Forbrydelser, indtræder den for disse foreskylde Straf.

§ 44.

Naar ikke anderledes med Hensyn til enkelte Forbrydelser er bestemt, bliver Forsøg paa en Forbrydelse at straffe med en forholdsviis mildere Straf end den, Gjerningsmanden vilde have forskyldt, hvis Forbrydelsen var bleven fuldbyrdet. Ved Bestemmelsen af Straffen, der ingeninde maa overstige tre Fjerdedele af den i Loven for Forbrydelsen foreskrevne Straf, bliver navnlig at tage Hensyn til, om Forsøget meer eller mindre nærmer sig Forbrydelsens Fuldbyrdselse.

Femte Kapitel.

Om Deelagtighed i Forbrydelser.

§ 45.

Naar Flere have deeltaget i Udførelsen af en Forbrydelse, bliver Enhver især at straffe som Gjerningsmand. En forholdsmæssig ringere Straf, ikke under Halvdelen af den laveste og ikke over tre Fjerdedele af den høieste for Forbrydelsen i Loven bestemte Straf, bliver dog at anvende, naar en Deeltager kun har ydet Hovedmanden en mindre væsentlig Bistand ved Sværksættelsen af dennes Forbrydelse.

§ 46.

En lignende mindre Straf kommer til Anvendelse paa Enhver, som for Udførelsen ved Raad eller Daad har ydet Gjerningsmanden Bistand til Forbrydelsen. Dog kan en saadan Medhjælperes Straf nedsættes til en Trediedeel af den ringeste Grad af den Straf, der i Loven er foreskrevet for den af Medhjælperen tilsigtede Forbrydelse.

§ 47.

Er Forbrydelsen ikke fuldbyrdet, komme de i §§ 45 og 46 foreskrevne Regler til Anvendelse saaledes, at Straffen bestemmes i Forhold til den ved Forsøg paa Forbrydelsen foreskylde Straf.

§ 48.

Har Nogen, efter allerede at have ydet Hjælp til en Forbrydelse, af egen Drift forebygget Udførelsen ved at bevæge Hovedmanden til at opgive den eller paa anden Maade, bliver han straffri. Har han forgjæves bestræbt sig for at hindre Forbrydelsen, kan Straffen nedsættes under den i § 46 foreskrevne Grænse.

§ 49.

Har Nogen, uden at have gjort sig skyldig til højere Straf efter næste §, ved Løfter, Opmuntringer eller andre Forestillinger søgt at virke til Sværksættelsen af en Forbrydelse, t. Ex. ved at bestyrke et allerede fattet Forsæt eller fraraade dets Opgivelse, bliver hans Straf at bestemme efter de i §§ 46—48 givne Regler.